

stemmelse har gjort sig skyldig til en større Straf, at ansee med en Bøde fra 10 indtil 200 Rd., og der er jo aabenbart ikke nogen Grund til særligt med Hensyn til denne Forpligtelse, som omhandles i den nye § 46, at henvise til Ansvarret efter § 95, idet overhovedet de Bestemmelser, som gives i Valgloven, skulle udføres under Ansvar efter § 95; hvis man udtrykkeligt vilde fremhæve Ansvarret efter § 95 paa dette Sted, kunde det see ud, som om Ansvarret for Udførelsen af de øvrige Bestemmelser i Valgloven ikke skulde bedømmes efter § 95. Det er derpaa, at Forslagene under Nr. 2, a og b, gaae ud, at den nye § 46 med denne lille Forandring skal flyttes ind som andet Stykke i § 28. Udvalgets Forslag til § 29 er ligeledes et Redaktionsforslag. Den nuværende Affattelse af Paragraphen er forekommen Udvalget sthg, naar det der hedder: „Ingen kan ved Valg til Folkethinget komme i Betragtning, naar han ikke selv har stillet sig og dertil er stillet af idetmindste een af Valgkredsens Vælgere“, selv naar man udelader Ordet dertil, som Formanden jo nu har oplyst er indkommet ved en Feil. Det forekommer os at lyde naturligere og lempeligere, naar det hedder: „Ingen kan ved Valg til Folkethinget komme i Betragtning, naar han ikke selv har stillet sig og anbefales af idetmindste een af Valgkredsens Vælgere som Stiller. Sagen er jo, at man i Folkethinget har lagt Vægt paa, at netop Ordet „stiller“ blev brugt om den Vælger, der skulde anbefale Vedkommende, men dette Hensyn har Udvalget fuldstændigt borte, at det har sagt i Slutningen af Forslaget: „som Stiller“, hvorved man undgaaer at have de to Udtryk „har stillet sig“ og „er stillet“ staaende ved Siden af hinanden. — I § 34 er der ved Folkethingets Beslutning efter Ordene: „Dagen og Klokketallet, da Valgmødet afholdes, bekendtgøres i vedkommende Stiftsavis“ blevet indsat „samt i de i Valgkredsen eller dens nærmeste Kjøbstad udkommende Aviser; for Kjøbenhavn og Omegn i „Berlingske Tidende.“ Dette Tillæg foreslaaer Udvalget atter at udlette, idet det ikke kan see rettere, end at, som Reglen nu er bleven opstillet i Folkethinget, er den uklar, forvirrende og besværlig, medens det jo netop er meget vigtigt, naar der er Spørgs-

maal om Former, hvis Sagttagelse skal paasees ved et Valg, at Reglerne derom da ere aldeles utvetydige. Kan man end ikke opnaae nogen saa fuldstændig Tydelighed, som forhindrer, at der møder factiske Tvivl, er der dog ingen Grund til at gjøre Reglen mere besværlig og utydelig, end det i og for sig er nødvendigt. Nu er Tiden, da Valg skulle foregaae, jo Noget, der i Reglen paa anden Maade vil være blevet bekendt for alle Vedkommende i Landet, og det kommer altsaa væsentligt kun an paa, at der vælges en officiel Bekendtgørelsesmaade, der er juridisk gyldig, og det stæer jo ved at bestemme, at Bekendtgørelsen skal indrykkes i vedkommende Stiftsavis. Men naar man ved Siden deraf saa som en bestemt Forpligtelse opstiller, at Bekendtgørelsen tillige skal finde Sted i „de i Valgkredsen eller dens nærmeste Kjøbstad udkommende Aviser“, saa kan derved let opstaae et meget kjedsommeligt, et meget ubehageligt Spørgsmaal; thi hvad er Valgkredsens nærmeste Kjøbstad? Og naar det hedder „eller“, har man saa meent, at, naar der er en Kjøbstad i Kredsen, Bekendtgørelsen da alligevel skal finde Sted i de i den Kredsen nærmest liggende Kjøbstad udkommende Aviser? Men hvad der fremfor Alt er uklart, er Udtrykket „Kjøbenhavn og Omegn“. Naar der er Tale om at opstille Regler, hvis Sagttagelse skal betinge et Valgs Gyldighed, saa gaaer det dog virkelig ikke an at bruge et saa ubestemt Udtryk som „Kjøbenhavn og Omegn“; thi hvad er „Kjøbenhavns Omegn“. Ingen vil nu vel betvivle, at Frederiksberg skal høre dertil; men nu f. Ex. Lyngby? Hvis Lyngby ikke regnedes med til Omegnen, saa skulde jo Bekendtgørelsen angaaende Valget i den paagældende Kreds efter denne Bestemmelse indrykkes i alle de kjøbenhavnske Aviser. Hvor skal overhovedet Grændsen være for, hvad der er Kjøbenhavns Omegn? Hvorledes man altsaa end seer paa dette nye Tillæg, saa bliver Bestemmelsen uklar og forvirrende, og det er derfor, at Udvalget foreslaaer at vende tilbage til den oprindelige Bestemmelse, som er den, at Bekendtgørelsen skal stee i vedkommende Stiftsavis. — I § 35 staaer der nu: „Ordet gives til Candidaterne efter deres Navnes Bogstavfølge“. Saaledes som Paragraphen blev vedtagen i